

ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/ว ๑๑๒

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๕ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. ....

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการ อัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการและโครงการในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และผู้อำนวยการสำนักงาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ด้วยสำนักงานอัยการสูงสุดได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบพันธกรณีตามพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และได้จัดประชุมคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบพันธกรณีตามพิธีสารดังกล่าว โดยที่ประชุมเห็นสมควรให้ยกร่างกฎหมายขึ้นใหม่ เพื่ออนุวัติการตามพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ พิจารณายกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... เสร็จสิ้นแล้ว และเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

สำนักงาน...

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การตรากฎหมายดังกล่าวซึ่งมีสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักตามมติคณะรัฐมนตรี สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง จึงได้ออกประกาศสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และจัดทำร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

สำนักงานอัยการสูงสุดจึงขอแจ้งประกาศดังกล่าวมายังท่านเพื่อทราบ และแจ้งให้ข้าราชการฝ่ายอัยการ บุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมและบุคคลทั่วไป เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.ago.go.th หัวข้อ รับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย และเว็บไซต์ <http://www.lawamendment.go.th> ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ ถึง ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เพื่อสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเข้มชัย ชูติวงศ์)

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร. /โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑

E-mail : dlaw@ago.go.th

ประกาศสำนักงานอัยการสูงสุด

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

พ.ศ. ....

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้น ต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การตรากฎหมายของสำนักงานอัยการสูงสุดสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... โดยข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคคลทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.ago.go.th หัวข้อรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย และเว็บไซต์ <http://www.lawamendment.go.th> ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ ถึง ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เพื่อสำนักงานอัยการสูงสุดจะได้รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... พร้อมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเข้มชัย ชุตินวงศ์)

อัยการสูงสุด

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

เหตุผล

เนื่องจากปัญหาการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งในฐานะที่เป็นรัฐปลายทางและถูกใช้เป็นรัฐทางผ่าน เพื่อลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าสู่รัฐอื่น ๆ แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อดำเนินคดีกับการกระทำผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สอดคล้องกับพันธกรณีซึ่งประเทศไทยได้ลงนามในพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าวเพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติของรัฐปลายทางหรือผู้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของรัฐนั้น

“พาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจนำบุคคลจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่แห่งหนึ่ง

“เรือ” หมายความว่า พาหนะทางน้ำประเภทใด ๆ รวมถึงพาหนะที่ลอยอยู่เหนือน้ำ และเครื่องบินทะเลซึ่งใช้หรือสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการขนส่งทางน้ำ ยกเว้นเรือรบ เรือช่วยรบ หรือเรืออื่นซึ่งรัฐบาลเป็นเจ้าของหรือดำเนินการและใช้ในขณะนั้นเฉพาะในราชการที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์

“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และให้หมายความรวมถึงนายทหารชั้นสัญญาบัตร ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการซึ่งอัยการสูงสุดแต่งตั้งจากผู้ที่มิคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับเพื่อให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน ข้อบังคับและกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นจากการนั้น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๑) จัดให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนกฎหมาย

(๒) ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าไปในรัฐอื่น โดยฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานจะผ่านราชอาณาจักรหรือไม่ก็ตาม

(๓) ให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานคนใดเข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานนั้นคงอยู่ในราชอาณาจักรหรือในรัฐอื่นโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย โดยรู้ว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานนั้น อยู่ในราชอาณาจักรหรือในรัฐอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอน

(๔) ทำ ผลิต จัดหา จัดให้ ครอบครอง หรือใช้ ซึ่งเอกสารเดินทางปลอมหรือเอกสารแสดงตนปลอมเพื่ออำนวยความสะดวกหรือช่วยในการกระทำความผิดตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

เอกสารเดินทางปลอมหรือเอกสารแสดงตนปลอมตาม (๔) หมายความว่า หนังสือเดินทาง เอกสารเดินทางหรือเอกสารแสดงตน

(ก) ซึ่งถูกทำปลอมขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในหนังสือเดินทาง เอกสารเดินทาง หรือเอกสารแสดงตนที่แท้จริง

(ข) ซึ่งได้ออกให้โดยไม่ถูกต้องหรือได้รับโดยแสดงข้อความเท็จ การข่มขู่ การทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบหรือในลักษณะอื่นใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(ค) ซึ่งถูกนำไปใช้โดยบุคคลนอกเหนือจากผู้ถือซึ่งทรงสิทธิ

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๑) จัดการ สั่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๒) อุปการะโดยให้ทรัพย์สิน จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่ผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๓) ช่วยเหลือด้วยประการใดเพื่อให้ผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานพ้นจากการถูกจับกุม

(๔) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานถูกลงโทษ

(๕) ชักชวน ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

มาตรา ๗ ผู้ใดเตรียมเพื่อกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ต้องระวางโทษหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ต้องระวางโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าผู้ที่สมคบกันกระทำความผิดคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้นต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้มีการสมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๙ ถ้าการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่สมาชิกขององค์กรอาชญากรรมได้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน สมาชิกขององค์กรอาชญากรรมทุกคนที่เป็นสมาชิกอยู่ในขณะที่กระทำความผิด ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นแม้จะมีได้เป็นผู้กระทำความผิดนั้นเอง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเพื่อให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่กระทำการนั้น ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดใดตามพระราชบัญญัตินี้เสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญากับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในความผิดตามหมวดนี้ แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินคดีอาญากับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในความผิดฐานอื่น

มาตรา ๑๔ ให้ความผิดตามหมวดนี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) กำหนดแนวทางและกำกับดูแลการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศตลอดจนการให้ความร่วมมือและประสานงานกับรัฐอื่น หน่วยงานหรือองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอาจขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานอัยการสูงสุด ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ ให้สำนักงานอัยการสูงสุดจัดงบประมาณและบุคลากรให้เพียงพอและเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘ การช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้โยกย้ายถิ่นฐานจากการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้พิจารณาตามความเหมาะสมและเป็นไปตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และหลักการว่าด้วยการไม่เลือกปฏิบัติ

หมวด ๒

มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด หรือมีบุคคล วัตถุ และสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ได้ซุกซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าว ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากปล่อยให้เป็นข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวอาจถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจค้นบุคคล ที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ซุกซ่อนอยู่ แต่ถ้าผู้นั้นเป็นหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น

(๔) ตรวจค้นพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในพาหนะนั้น

(๕) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบหรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ใน (๑) (๒) (๓) และ (๔)

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและให้แสดงบัตรประจำตัวและเอกสารที่ให้อำนาจในการตรวจค้น และเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้นนั้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน ในกรณีดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและ

หนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ดังกล่าวทันทีที่สามารถกระทำได้ และหากเป็นการค้นในเวลากลางคืน จะต้องมีการขออนุญาตชั้น ๓ ขึ้นไป หรือขออนุญาตพลเรือนตั้งแต่ระดับขานาญการขึ้นไป หรือขออนุญาตตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือขออนุญาตทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองพันหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือขออนุญาตทหารเรือหรือขออนุญาตตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจน้ำซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าในการดำเนินการ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนาบันทึกเหตุอันควรเชื่อตามวรรคสอง และสำเนาบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปในทันทีที่กระทำได้

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้ใดบังคับบัญชาทำแทนได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอื่นใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลอาญาหรือศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งเอกสาร หรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับประธานศาลฎีกา

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารตามคำสั่งดังกล่าวให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังจากมีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตหรือขยายระยะเวลาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

ในการดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจร้องขอให้บุคคลใดช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดผลการดำเนินการนั้น และให้ส่งบันทึกนั้นไปยังศาลที่มีคำสั่งโดยเร็ว

บรรดาเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเท่านั้น ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดที่ดำเนินการตามมาตรา ๒๐ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มา เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล

มาตรา ๒๒ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในข้อบังคับ

การปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๓ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุมตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรานี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อสืบสวน จับกุม แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๖ การใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กฎหมายอื่นให้อำนาจ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย

มาตรา ๒๗ ก่อนฟ้องคดีต่อศาล ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พนักงานอัยการโดยตนเองหรือโดยได้รับคำร้องขอจากพนักงานสอบสวน จะนำผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานบุคคลมายื่นคำร้องต่อศาล โดยระบุการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าได้มีการกระทำความผิดและเหตุแห่งความจำเป็นที่จะต้องมีการสืบพยานไว้โดยพลันก็ได้

ในกรณีที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานบุคคลจะให้การต่อศาลเอง เมื่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานบุคคลแจ้งแก่พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้า

ให้ศาลสืบพยานทันทีที่ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในการนี้ หากผู้มีส่วนได้เสียในคดีคนใดยื่นคำร้องต่อศาลแถลงเหตุผลและความจำเป็นขอลงความค้ำหรือตั้งทนายความถามค้านเมื่อเห็นสมควรก็ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตได้

ถ้าต่อมามีการฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ ก็ให้รับฟังพยานดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นได้

ให้นำความในมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ กรณีที่ได้มีการฟ้องคดีไว้แล้ว แต่มีเหตุจำเป็นที่ต้องสืบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญในคดีไว้ล่วงหน้าก่อนถึงกำหนดวันนัดสืบพยาน ให้นำความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางทะเล

มาตรา ๒๙ อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความร่วมมือกับรัฐอื่นในการใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางทะเล

มาตรา ๓๐ เมื่ออัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายตามมาตรา ๒๙ ได้รับคำร้องขอจากรัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนให้ดำเนินการใด ๆ กับเรือที่ชักธงหรือแสดงเครื่องหมายการจดทะเบียนของรัฐดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายได้ตกลงกับรัฐเจ้าของธงหรือรัฐเจ้าของเครื่องหมายการจดทะเบียนเรือ นั้น รวมถึงการขึ้นเรือ การค้นเรือ และให้มีอำนาจดำเนินการที่เหมาะสมต่อบุคคลและทรัพย์สินบนเรือ นั้น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่จำเป็นเพื่อบรรเทาอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อชีวิตของบุคคลด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งอัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายตามมาตรา ๒๙ เพื่อแจ้งผลการดำเนินการให้รัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนทราบ

มาตรา ๓๑ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเรือซึ่งกำลังใช้เสรีภาพในการเดินเรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ และเรือนั้นชักธงหรือแสดงเครื่องหมายการจดทะเบียนของรัฐภาคีตามพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางบก ทางทะเล และทางอากาศเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งอัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายตามมาตรา ๒๙ เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้รัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนทราบเพื่อให้ยืนยันการจดทะเบียนเรือ หรือการยืนยันสิทธิเรือที่ชักธง

(๒) ขออำนาจจากรัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนเพื่อดำเนินมาตรการที่เหมาะสมต่อเรือ นั้น รวมถึงการขึ้นเรือ การค้นเรือ และการดำเนินการที่เหมาะสมต่อบุคคลและทรัพย์สินบนเรือ

(๓) แจ้งผลการดำเนินการให้รัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนทราบ

เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเรือไร้สัญชาติ หรือในเรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายต่อเรือ บุคคลและทรัพย์สินบนเรือได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

เรือไร้สัญชาติตามวรรคสอง หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินเรือ

มาตรา ๓๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า เรือต่างชาติหรือเรือไร้สัญชาติได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้อาณัติสัญญาณให้หยุดในระยะทางที่เรือนั้นสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้ โดยไม่จำเป็นว่าในขณะที่มีคำสั่งให้หยุด เรือหรืออากาศยานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่งจะต้องอยู่ภายในเขตทางทะเลที่ประเทศไทยมีเขตอำนาจ หากเรือนั้นไม่หยุด พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิไล่ตามติดพันเรือนั้น เพื่อบังคับให้เรือนั้นหยุดหรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่ง และสามารถดำเนินการต่อไปนอกทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะได้ หากการไล่ตามติดพันนั้นมิได้ขาดตอนลง แต่สิทธิการไล่ตามติดพันสิ้นสุดลงทันทีเมื่อเรือที่ถูกไล่ตามติดพันนั้นเข้าสู่ทะเลอาณาเขตของประเทศตนหรือประเทศอื่น

การไล่ตามติดพันในวรรคหนึ่ง อาจกระทำโดยเรือหรืออากาศยานอื่นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นนอกทะเลอาณาเขตหรือส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดขึ้นนอกทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ทั้งนี้ มิให้นำระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการตามหมวดนี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๔

ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี

มาตรา ๓๕ ในระหว่างการสอบสวนคดีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน หากผู้ต้องหาให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในการลักลอบขน

ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้พนักงานสอบสวนบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการสูงสุด

ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับจากผู้ต้องหาเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตามความในวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้นทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๖ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงหนึ่งล้านสองแสนบาท

มาตรา ๓๘ นิติบุคคลใดกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งของนิติบุคคล เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านสองแสนบาท

มาตรา ๓๙ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานตกอยู่ในสถานการณ์น่าจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้โยกย้ายถิ่นฐานนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่เจ็ดแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

มาตรา ๔๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

- (๑) ได้รับอันตรายสาหัส หรือเป็นโรคร้ายแรงซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต
- (๒) ได้รับการปฏิบัติโดยไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี
- (๓) ถูกนำไปแสวงหาประโยชน์อื่นใด
- (๔) ได้รับความทรमानหรือการกระทำอันทารุณโหดร้าย

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานถึงความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสองล้านบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามมาตรา ๑๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๓ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ กระทำการนอกเหนือวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ให้ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญา ให้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ใดขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือมิให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ ในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นเพื่อมิให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล

เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแสอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบาะแส ในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้น เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๕) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ พาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้รับเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อศาลสั่งรับคำร้องแล้วให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด และจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. ....

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

สืบเนื่องจากสมัชชาสหประชาชาติได้มีมติที่ ๕๓/๑๑๑ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๙๘ จัดตั้ง คณะกรรมการเฉพาะกิจระดับรัฐบาลเพื่อพิจารณากร่างอนุสัญญาเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารที่เกี่ยวข้องอีก ๓ ฉบับ ได้แก่ พิธีสารเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรี และเด็ก พิธีสารเกี่ยวกับการลักลอบค้าและขนผู้โยกย้ายถิ่น และพิธีสารเกี่ยวกับการลักลอบผลิตและค้าอาวุธ เนื่องจากประชาคมโลกได้ตระหนักถึงการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและขยายวงกว้างของอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งกระทบต่อกระบวนการพัฒนาและคุณภาพชีวิต รวมทั้งคุกคามสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน จึงได้มีการจัดประชุมและเปิดโอกาสให้มีการลงนามในวาระการประชุมทางการเมืองระดับสูง ณ เมือง Palermo ประเทศอิตาลี ซึ่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ อนุมัติการลงนามในอนุสัญญา ว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและมีมติอนุมัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลัก ในการตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ เพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ของไทยตามอนุสัญญาฯ ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติการลงนามในพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษ การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และ ทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร โดยมีมติอนุมัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ เพื่อรองรับ พันธกรณีต่าง ๆ ของไทยตามอนุสัญญาฯ ต่อมาประเทศไทยโดยพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงเป็นผู้แทนรัฐบาลไทย เสด็จไปยังอาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ เพื่อยื่นสัตยาบันสารอนุสัญญา สหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรม ข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ปัจจุบันยังคงเหลือเพียงพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้ง ในลักษณะองค์กร ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามเป็นภาคีไว้แต่ยังไม่ได้ยื่นสัตยาบันสารพิธีสารฉบับดังกล่าว จึงจำเป็นต้องอนุรักษ์การภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน อันเป็นรูปแบบอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อยของประเทศไทยและของประชาคมโลก

๒. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากปัญหาการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งในฐานะที่เป็นรัฐปลายทางและถูกใช้เป็นรัฐทางผ่าน เพื่อลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าสู่รัฐอื่น ๆ แต่ปรากฏว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถใช้บังคับเพื่อดำเนินคดีกับการกระทำผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สอดคล้องกับพันธกรณีซึ่งประเทศไทยได้ลงนามในพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร จึงสมควรกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าวเพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่จะตราขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในและต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขนด้วย

๔. สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. .... ประกอบด้วยบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๖ มาตรา แบ่งออกเป็น ๕ หมวด ดังนี้

๔.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓) มีการกำหนดคำนิยามที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ๑) ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ๒) พาหนะ ๓) เรือ ๔) องค์กรอาชญากรรม ๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ และ ๖) รัฐมนตรี

๔.๒ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔) มีการกำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุดรักษาการ โดยให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

๔.๓ หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

๑) กำหนดให้การกระทำตามพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเป็นความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (ร่างมาตรา ๕)

๒) กำหนดให้ผู้มีส่วนร่วมหรือส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (ร่างมาตรา ๖)

๓) กำหนดให้การเตรียมและการสมคบเพื่อกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นความผิดอาญา (ร่างมาตรา ๗ และ ร่างมาตรา ๘)

๔) กำหนดให้การกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน หากกระทำโดยร่วมกัน ตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือกระทำโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม หรือกระทำโดยการแสดงตนเป็นเจ้าของพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าของพนักงาน หรือผู้กระทำเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ หรือผู้กระทำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องรับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๘ ถึง ร่างมาตรา ๑๑)

๕) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานตามหมวด ๑ แม้ผู้นั้นกระทำลงนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรโดยให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๒)

๖) กำหนดห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญากับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในความผิดตามหมวดนี้ แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินคดีอาญากับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในความผิดฐานอื่น ตามหลักเกณฑ์เรื่องความรับผิดชอบทางอาญาของผู้โยกย้ายถิ่นฐานตามพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทางบก ทางทะเล และทางอากาศเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (ร่างมาตรา ๑๓)

๗) กำหนดให้ความผิดตามหมวดนี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๑๔)

๘) กำหนดให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงาน โดยให้มีสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานเพื่อดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมถึงมาตรการในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึง ร่างมาตรา ๑๗)

๙) กำหนดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานตามความเหมาะสม ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และหลักการว่าด้วยการไม่เลือกปฏิบัติ (ร่างมาตรา ๑๘)

๔.๔ หมวด ๒ มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (ร่างมาตรา ๑๙ ถึง มาตรา ๒๘)

๑) กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙)

๒) กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอื่นใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สามารถยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลอาญาหรือศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้น และกำหนดให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์เอกสารหรือข้อมูลที่ได้มานั้นในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเท่านั้น โดยห้ามมิให้บุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลที่ได้มา เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๑)

๓) กำหนดให้ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้น หรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน โดยการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๒)

๔) กำหนดให้ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม โดยการกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อสืบสวน จับกุม แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน (ร่างมาตรา ๒๔)

๖) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๒๕)

๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามที่กฎหมายอื่นให้อำนาจ ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย (ร่างมาตรา ๒๖)

๖) กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พนักงานอัยการโดยตนเองหรือโดยได้รับคำร้องขอจากพนักงานสอบสวนจะนำผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือพยานบุคคลมายื่นคำร้องต่อขอสืบพยานไว้ล่วงหน้าศาล ทั้งในกรณีก่อนฟ้องคดีต่อศาลหรือภายหลังฟ้องคดีต่อศาลแล้วแต่ก่อนวันนัดสืบพยานก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

๔.๕ หมวด ๓ มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางทะเล

๑) กำหนดให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความร่วมมือกับรัฐอื่นในการใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางทะเล (ร่างมาตรา ๒๙)

๒) กำหนดให้กรณีซึ่งอัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายได้รับคำร้องขอจากรัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนให้ดำเนินการใด ๆ กับเรือที่ชักธงหรือแสดงเครื่องหมายการจดทะเบียนของรัฐดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินมาตรการตามที่อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายได้ตกลงกับรัฐเจ้าของธงหรือรัฐเจ้าของเครื่องหมายการจดทะเบียนเรือนั้น รวมทั้งให้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อบรรเทาอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อชีวิตของบุคคลด้วย และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งอัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเพื่อแจ้งผลการดำเนินการให้รัฐเจ้าของธงหรือเครื่องหมายการจดทะเบียนทราบ (ร่างมาตรา ๓๐)

๓) กำหนดให้กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเรือซึ่งกำลังเดินเรืออยู่นอกทะเลอาณาเขต และเรือ่นั้นเป็นเรือซึ่งมีสัญชาติของรัฐภาคี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งอัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เว้นแต่กรณีดังกล่าวเป็นเรือไร้สัญชาติ หรือในเรือซึ่งมีสัญชาติของรัฐภาคีซึ่งกำลังเดินเรืออยู่ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสามารถดำเนินการตามกฎหมายต่อเรือ บุคคลและทรัพย์สินบนเรือนั้นได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ดังกล่าว และได้กำหนดคำนิยาม คำว่า “เรือไร้สัญชาติ” ให้หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินเรือ (ร่างมาตรา ๓๑)

๔) กำหนดให้กรณีเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าเรือต่างชาติหรือเรือไร้สัญชาติได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้อาณัติสัญญาณให้หยุด หากเรือนั้นไม่หยุด พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิไล่ตามติดพันเรือนั้น เพื่อบังคับให้เรือนั้นหยุดหรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยสามารถดำเนินการต่อไปนอกทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะได้ หากการไล่ตามติดพันนั้นมีได้ขาดตอนลง แต่ทั้งนี้สิทธิการไล่ตามติดพันนั้นสิ้นสุดลงทันทีเมื่อเรือที่ถูกไล่ตามติดพันนั้นเข้าสู่ทะเลอาณาเขตของประเทศตนหรือประเทศอื่น โดยการไล่ตามติดพันนั้นอาจกระทำโดยเรือหรืออากาศยานอื่นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๒)

๕) กำหนดพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีเหตุเกิดในทะเลอาณาเขต นอกทะเลอาณาเขต หรือส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดขึ้นนอกทะเลอาณาเขต โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๓๓)

๖) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการมาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางทะเลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๓๔)

๔.๖ หมวด ๔ ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๖)

กำหนดให้กรณีเมื่อผู้ต้องหาซึ่งให้ข้อมูลเองโดยสมัครใจต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับกิจกรรมและการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และข้อมูลดังกล่าวสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีต่อหัวหน้าหรือผู้มีบทบาทสำคัญในการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้อัยการสูงสุดมีอำนาจใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้นทุกข้อหาหรือบางข้อหาก็ได้ หากเป็นกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว หากการให้ข้อมูลดังกล่าวได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่งถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา หรือไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี

๔.๗ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๓๗ ถึงมาตรา ๔๖)

๑) กำหนดระวางโทษทั้งกรณีบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล รวมทั้งกรณีซึ่งเป็นเหตุเพิ่มโทษในการกระทำความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (ร่างมาตรา ๓๗ ถึงมาตรา ๔๐)

๒) กำหนดให้การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่กรณีพนักงานมีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณา เป็นความผิดอาญา (ร่างมาตรา ๔๑)

๓) กำหนดระวางโทษสำหรับผู้ซึ่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ โดยได้ไม่รับอนุญาต แต่หากผู้กระทำการดังกล่าวเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนด (ร่างมาตรา ๔๒)

๔) กำหนดให้การกระทำของผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติกรอำพราง และสะกดรอยกระทำการหากกระทำนอกเหนือวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ผู้นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ แต่หากการกระทำนั้นเป็นความผิดอาญาให้ระวางโทษเป็นสองเท่าของความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๔๓)

๕) กำหนดให้การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ซึ่งมีลักษณะเป็นขัดขวางการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องร้อง หรือการดำเนินคดีความผิดฐานลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นความผิดทางอาญา (ร่างมาตรา ๔๔)

๖) กำหนดให้การยักย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นความผิดทางอาญา (ร่างมาตรา ๔๕)

๗) กำหนดให้มีมาตรการในการริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด โดยมีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๖)